

Referat despre domnia lui Shulgi, puternicul severan al cetatii Ur

Domnia acestui suveran puternic (2045-2000 i.e.n.), cel mai puternic pe care l-a avut cetatea Ur, se desfasoara in perioada de amurg a statului sumerian. Sub dinastia a III-a din Ur, Sumerul cunoaste o ultima renastere. Primul suveran al dinastiei, Ur-Nammu (2065-2046 i.e.n.), favorizat de victoriile lui Utuhegal (din Uruk) asupra gutilor, intareste forta statului cucerind si alipind Lagashul, Nippurul si Larsa. Shulgi, fiul sau, mostenea, la urcarea pe tron, un regat intins, care-i permitea sa continue eliberarea Mesopotamiei de sub dominatia gutilor si, totodata, sa extinda imperiul sumerian, la acea data semitizat aproape in intregime.

O prima etapa, in cuceririle lui Shulgi, o constituie luarea Urukului si a nordului mesopotamian si consolidarea stapanirii sale in acest regat sumero-akkadian. Efectueaza o reforma a armatei sumeriene, adoptand arcul akkadian si acordand ostasilor loturi de pamant. Se indreapta apoi asupra Elamului, pe care-l supune. Aceeasi soarta o are Assurul, in nord si Shulgi se intituleaza "rege al celor patru tari ale lumii", care "si-a indreptat pasii de la Marea de Jos (Golful Persic) la Marea de Sus (Medi-terana)", dupa cum glasuieste o inscriptie din vremea sa. A inteles, mai bine decat inaintasii sai, ca subrezenta imperiilor mesopotamiene anterioare a stat in tendinta centrifuga intretinuta de palesii din fruntea cetatilor sumeriene, care mosteneau aceasta functie, formand astfel o puternica aristocratie care oricand, intemeiata pe dreptul sumerian, se putea pune in fruntea unei miscari dizidente ce ducea fie la dezlipirea din imperiu, fie la slabirea lui prin lupte pentru putere.

Desfiinteza deci, printr-o reforma administrativa functia de patesi, pe care o preiau acum functionari numiti de rege si care purtau, numai ca titlu administrativ, vechiul nume al functiei. Stralucirea domniei lui Shulgi devine atat de mare, incat el si fiul sau, Bursin, incep a fi, in inscriptii, confundati cu zeitatea. O zeitate, se va vedea nu mai tarziu de 50 de ani, fragila. De Mesopotamia se apropia cel mai mare pericol care o amenintase vreodata: amoritii. Shusin, urmasul lui Bursin, apreciind amploarea navalei, construiesc in vest o linie de fortificatii contra triburilor din "tara Amuru" (identificata in izvoarele cuneiforme cu Siria Superioara si Arabia Septentrionara, populate de nomazi de origine semitica). La est un alt pericol: elamitii, popor foarte vechi si mandru, nu putea suporta starea de dependenta in care-i adusesese Shulgi; rascoalele lor au fost duse in tot lungul dinastiei a III-a. Invasia amoritilor, conjugata cu cea a Elamului, strapunge linia de fortificatii si zidurile Urului, ultimul rege din Ur, Ibi-Sin, este infrant, in 1930 i.e.n., si dus prizonier in muntii Elamului. O parte dintre amoriti s-au raspandit spre vest si au avut, ca principal centru de dezvoltare, Alepul sau Halpa. Alepul va deveni resedinta statului amorit lamhad, oare, impreuna cu huritii si cu populatiile inrudite cu indoeuropenii din India de Nord (zeitati comune indiene: Indra, Varuna, Nasatia) vor forma statul Mitanni. O alta parte dintre amoriti a ramas in Sumer, care si-a incheiat existenta politica independenta, exercitand, in schimb o solida influenta asupra civilizatiei mesopotamiene ulterioare.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Amestecul dintre amoriti si sumerieni va da nastere unui nou popor - babilonienii, al caror oras, Babilonul, isi va disputa intaietatea in Mesopotamia cu o alta putere care aparea tot atunci pe scena istoriei - statul asirian. Dar, fie stapanul "celor patru tari ale lumii", fie supus Asiriei, Babilonul, datorita imenselor sale acumulari spirituale si artistice, precum si rolului sau economic si financiar, va fi vreme de peste un mileniu metropola necontestata a Tinutului dintre cele doua fluvii.